

ret et ret klart Udtryk for, at man virkelig ønsker at træffe saadanne Bestemmelser, at vor Fauna kan blive værnede mod den Hensynsløshed, hvormed den i Øjeblikket behandles under den nuværende Jagtlov, og de Enkeltheder, som har været fremdragne af en Række Talere, er sikkert ikke flere, end at det vil kunne lykkes at naa til Enighed om hele dette Spørgsmaal i Løbet af den Tid, som er tilbage af den indeværende Rigsdagssamling. Det, der har været mest Uenighed om, det, der har mest afgørende Betydning for dette Lovforslags Skæbne, er selvfølgelig Spørgsmaalet om Kontrollen. Der er fra en Side, nemlig fra det ærede Medlem fra Præstø og det ærede Medlem fra Næstveds Side, udtalt, at man ikke mener at kunne være med til, at der øves den Kontrol med Udøverne af Jagten, som ligger i Løsningen af Jagttegn og det Gebyr, der skal erlægges for at erholde et saadant Jagttegn, medens der fra anden Side, af det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsø), er blevet udtalt, at man hellere vil have en rigtig Jagtskat, hellere vil have Jagttegnsgebyret sat betydeligt op. Jeg tror, at dette netop viser, at Udvalget og den højtærede Minister har været heldige, idet der er foreslaaet en Mellemvej imellem disse to Yderpunkter, der er netop foreslaaet noget, som paa den ene Side ikke er en Jagtskat, men paa den anden Side muliggør en effektiv Kontrol med Udøverne af Jagten, og derfor er jeg ved de Udtalelser, som er faldet om dette Spørgsmaal, naaet til yderligere at tro paa, at det af Udvalget udarbejdede Forslag om en Kontrol, udøvet gennem Løsningen af Jagttegn, er den bedste og mest farbare Vej.

Om Fredningsbestemmelserne er der, som man kunde vente, fremsat en Række Bemærkninger, men det vilde føre alt for vidt at replicere til ærede Talere, som har ønsket Ændringer med Hensyn til Fredningstiderne, og det er jo ogsaa et Spørgsmaal, som allerbedst egner sig til at drøftes i et Udvalg. Men jeg maa dog have Lov til at gøre et Par ganske faa Bemærkninger med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede 4de Medlem for Hovedstaden (Alfred Christensen) fremdrog. Det ærede Medlem, hvis Tale jeg med stor Glæde hørte, kunde ikke forstaa, hvorfor Egernet slet ikke var blevet fredet, og spurgte, hvad dette yndige, lille Dyr havde gjort af ondt, siden det skulde være berøvet enhver Fredning. Jeg vil gøre op-

mærksom paa, at Egernet kan være meget slemt mod Smaafugles Reder, kan plyndre dem, og i de Egne, hvor det forekommer i tilstrækkelig stor Mængde, og saadanne Egne findes, kan det ligefrem øve fuldstændig ødelæggende Indflydelse paa Sangeres og andre Smaafugles Reder. Den Landsdel, hvor det i Øjeblikket er talrigst, er den, jeg har den Ære at repræsentere. I min Barndom fandtes der overhovedet ikke Egern der, der fandtes ikke et eneste i hele Bornholms Amt; men det blev indført af en jagtinteresseret Mand, og det viste sig, at det i Løbet af faa Aar var i Stand til at formere sig i denne Landsdel, saaledes at det næsten blev til en Landeplage. Naar det ærede Medlem udtalte, at ærede Medlemmer af dette Ting sikkert aldrig eller sjældent havde set et Egern i en Skov, maa jeg sige, at paa Bornholm vil man kunne se mange Egern hoppe fra Gren til Gren, man kan se dem færdes derovre i stor Udstrækning, de er meget talrige og øver faktisk en skadelig Indflydelse; man kan paavise, hvorledes Smaafuglene er gaaet tilbage i Skove, hvor Egernet huserer.

Der er blevet talt om Agerhønsjagten. Jeg tror, den Dato, der er nævnt, den 16. September, er en særdeles passende Dato, og jeg tror, at de Ønsker, der er blevet fremsat, og som jeg synes, ogsaa den højtærede Minister var inde paa at indrømme Berettigelsen af, om at skyde Hønsjagten frem til den 1. September vilde medføre, at en Mængde unge Dyr, der endnu ikke kan betragtes som jagtbare Fugle, vil blive nedlagt. Jeg vil derfor meget fraraade at komme ind paa en saadan Fremskydning af Tidspunktet for Jagten paa disse Dyr; Agerhøns er absolut ikke skadelige, de ernærer sig som Unger fortrinsvis af Insekter, og som voksne fortærer de en Mængde Ukrudtsfrø; det er tilstrækkelig bevist, at det navnlig er dette, de ernærer sig af, og der er derfor ingen Grund til af disse Hensyn at fortrædige disse Dyr. Jeg tror, at den 16. September er en meget passende Dato; jeg tror, det vilde være Synd for dette Vildt at skyde Datoen frem, som det er udtalt, til 1. September.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.